

census i noget Land (En Stemme: Ja)! Nu, saa viis mig det! eller hvor der nogen-
 finde har været Magen dertil; og naar vi
 betænke, at Danmark ikke hører til de rigeste
 Lande, saa forekommer det mig, at den er alt-
 for unødvendig høi. Jeg skal tillade mig en
 anden Bemærkning med Hensyn til den høit-
 ærede Premierministers Uttringer, nemlig den
 at, naar den høitærede Premierminister har er-
 klæret, at man maatte holde Valgretten paa
 denne Basis, fordi man ellers vilde gaee den
 velhavende Middelstand for nær og udelukke
 den fra Deeltagelse, og han dernæst har viist,
 at, om man vilde stige længere ned, til 4 Ldr.
 Hartkorn s. Ex. og til det tilsvarende Forhold
 i andre Kredse af det borgerlige Liv, saa vilde
 mange Valgere af den formuende Middelstand,
 om de ogsaa vilde komme med, dog tabe deres
 Indflydelse. Det er for det Første ikke saa;
 de vilde beholde den Indflydelse, som de ellers
 i Tallet vilde have, og der er et stort Spring
 derfra til at give dem den hele Indflydelse
 og til at udelukke alle Andre. - Men dernæst
 henvendte den høitærede Premierminister sig til
 dem, der vare udelukkede fra Valget med den
 Trøst — og det forekommer mig høist forun-
 derligt — at Pengene synke i Værdie, medens
 alle andre Værdier stige, og at saaledes 1200
 Rd. ikke nu betøde mere end 800 Rd. tidligere.
 Men det kan jeg ikke forstaae. Er det rig-
 tigt, at den velhavende Middelklasse beholder
 disse Valg, saa er det urigtigt at stige til de
 de Andre: Vent bare lidt, naar Pengene synke
 lidt, saa skulle I Alle komme med. Og er det
 saaledes, at der er Haab om, at der vil blive
 Trøst til disse, og at de ogsaa skulle komme
 med, saa kan jeg ikke forstaae, at man sam-
 tidigt kan have den Overbeviisning, at det er
 rigtigt at indskrænke Valgretten til disse Folk,
 der have over 1200 Rd.

Desuden er der een Betragtning til. Det
 er fremhævet af den ærede Premierminister, at,
 naar saaledes den Klasse, der er deelagtig i
 Valgene, forøgedes, vilde denne Forøgelse ikke
 finde Sted i samme Grad med Hensyn til Em-
 bedsmændene. Jeg skulde mene, at, naar Pre-
 mierministeren antager, at Pengene vilde synke
 i Værdi, saa vilde det være usforsvarligt, om

ikke Rigsraadet eller Rigsdagen gjorde alt
 Sit til at forøge Embedsmændenes Gager, saa-
 ledes at de, der nu have 800 Rd., idetmindste
 faae 1200 Rd., hvorved de komme med paa
 Listen, som der ved vil forøges i en ikke ringe
 Grad. Jeg vil overlade til det ærede Mini-
 sterium, der har og maa have et bedre Kjen-
 skab til Embedsmændene og deres Gager, end
 jeg kan have, til at beregne, hvormange der
 paa den Maade nødvendigt maae komme til.

Men der er blevet leveret et andet
 Actstykke, som i høi Grad har forundret
 mig, navnlig hvor det behandler Repræs-
 sentationspørgsmaalet, og jeg troer, at det
 fortjener Opmærksomhed i mange og væsentlige
 Punkter, fordi dets Indhold ikke blot er urig-
 tigt, men ogsaa besynderligt paa sine Steder.
 Dette Actstykke bruger den Fremgangsmaade,
 jeg før fremsatte, nemlig at hugge Repræs-
 sentationen over i tre Stykker og forsvare hvert
 for sig saaledes, at, naar man har forsvaret
 hvert fra sit Standpunkt, holder man udenfor
 Betragtningen, at der desforuden er andre
 Classer. Naar man saaledes begynder med de
 Kongevalgte, saa siger man, at de omtales
 baade i Rigsdagens Adresse og i Ministeriets
 Program; ja, de omtales der, men under en
 ganske anden Forudsætning. (Monrad: Hvad
 er det for et Actstykke?) Det er et Actstykke,
 som jeg holder i min Haand. Naar man saa
 gaaer over til dem, der skulle være Delegerede,
 saa lægges der stærkt Eftertryk paa, at den
 foederative Idee, som den kaldes, er fyl-
 destgjort i de særlige Forsamlinger, saa at de
 ikke kunne fordre at sende Deputerede i stor
 Mængde til Rigsraadet. Der er gjentagne
 Gange, naar dette omtales, blevet glemt at
 see hen til Valgmaaden, idet vel paa det ene
 Sted Valgmaaden bliver forsvaret derved, at
 der ellers vilde blive en eenfaldig Majoritet,
 som vilde underkue Minoriteterne, men senere
 taler man om, at det ikke gaaer an at bruge
 den uden ved de Delegerede, fordi den vilde
 give eenfaldige Valg. Men, naar der nu er
 sørget for, at de ikke blive det, idet man giver
 enhver Klasse i Rigsdagen Ret til at sende
 en Deputeret, saa har man paa et Sted be-
 nyttet det, som man paa et andet Sted har
 glemt og stude tilside. Endelig tales der om